

opinió

Conservem “lo” nostre patrimoni

Xavier Martorell Gispert

Les grans construccions monumentals com els castells, els monestirs, les esglésies o les catedrals, donen entitat al patrimoni cultural i paisatgístic d'una comunitat. Però la seva identitat s'arrodoneix, necessàriament, amb un patrimoni material potser més modest —però no per això menys important—: camins, fonts, molins, arbres, mines, rieres, construccions en pedra seca, marges, canalitzacions d'aigua... i també amb un patrimoni immaterial sovint oblidat com els topònims, les llegendes i, fins i tot, els sons vinculats a un entorn. El patrimoni cultural, els béns, els objectes, les actituds i els paisatges que el conformen representen el pòsit de la memòria col·lectiva i, per tant, incideixen directament en el reforç del sentiment de pertinença a la societat, d'identificació amb un grup, un espai, un poble.

Així, doncs, des del CERAP fem una crida a les institucions públiques i privades perquè integrin les exigències de la protecció i valoració d'aquest patrimoni heretat dels nostres avis, sense tractar-los de manera fraccionària i residual en les seves polítiques d'ordenació del territori, d'infraestructures o de qualsevol altra política que pugui modificar aquests paisatges de manera indesitjable i irremeiable. I tot això perquè aquest patrimoni constitueix

un actiu cultural de primera magnitud i un potencial mediambiental i econòmic lligat a la producció agrícola i ramadera, i —malgrat que alguns governants no ho vulguin admetre— a la idiosincràsia del nostre poble.

També cal dir que ja fa anys que els ajuntaments, consorcis, fundacions municipals i consells comarcals haurien d'haver apostat més per la custòdia del territori com a eina fonamental de gestió de la conservació d'elements d'interès natural, cultural i paisatgístic. I ho haurien de fer integrant la custòdia en el seu plantejament urbanístic i en les estratègies d'ordenació i protecció del territori. La combinació de l'acció d'un ens local amb la d'associacions o entitats afins a aquesta manera de construir i ordenar el territori proporcionaria resultats més eficaços ja que, mentre un ajuntament pot aportar l'estructura tècnica, les entitats o associacions locals tenen la qualitat de la proximitat, la participació ciutadana i l'estima pels indrets locals. I entre tots es podrien buscar accions per generar entre els propietaris particulars i els usuaris del territori una responsabilitat en la conservació i el bon ús dels recursos paisatgístics, culturals i naturals de què disposem, i crear consciència d'allò que en cas contrari es pot perdre en el camí. »

comicomic

Anton Marc Caparó Pujol

